

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
אמר ליה ההוא מינא לרבי אמר: אמריתו דשכבי חיי, והא הוה עפרא, ועפרא מי קא חיי?												○	◇	צא		
אמשול לך משל, למה הדבר דומה למלך בשר ודם שאמר לעבדיו: לכו ובנו לי פלטרין גדולים במקום שאין מים ועפר, הלכו ובנו אותו. לימים נפלו. אמר להם: חזרו ובנו אותו במקום שיש עפר ומים. אמרו לו: אין אנו יכולין. כעס עליהם ואמר להן: במקום שאין מים ועפר - בניתם, עכשיו שיש מים ועפר על אחת כמה וכמה.	אמר ליה: [רבי אמר]												■	◇	צא	
ואם אי אתה מאמין - צא לבקעה וראה עכבר שהיום חציו בשר וחציו אדמה, למחר השריץ ונעשה כלו בשר. שמא תאמר לזמן מרובה - עלה להר וראה שהיום אין בו אלא חלזון אחד, למחר ירדו גשמים ונתמלא כולו חלזונות.													■	◇	צא	
אמר ליה ההוא מינא לגביה בן פסיסא: ווי לכוון חייביא דאמריתון מיתי חיון, דחיון מיתי - דמיתי חיון?													○	◇	צא	
ווי לכוון חייביא דאמריתון מיתי לא חיון, דלא הוה - חיי, דהוי חיי, לא כל שכן?	אמר ליה: [גביה בן פסיסא]												■	◇	צא	
אמר ליה: חייביא קרית לי? אי קאינא - בעיטנא כך ופשיטנא לעקמותך מינך.													○		צא	
אם אתה עושה כן - רופא אומן תקרא, ושכר הרבה תטול.	אמר ליה: [גביה בן פסיסא]												○		צא	
בעשרים וארבעה בניסן איתנטילו דימוסנאי מיהודה ומירושלים. כשבאו בני אפריקא לדון עם ישראל לפני אלכסנדרוס מוקדון, אמרו לו: ארץ כנען שלנו היא, דכתיב (במדבר ל"ד) ארץ כנען לגבלתיה, וכנען אבוהון דהנהו אינשי הוה.	תנו רבנן:												○	■	◇	צא
אמר להו גביהא בן פסיסא לחכמים: תנו לי רשות ואלך ואדון עמהן לפני אלכסנדרוס מוקדון, אם ינצחוני - אמרו הדיוט שבנו נצחתם, ואם אני אנצח אותם - אמרו להם תורת משה נצחתכם.													○		צא	
נתנו לו רשות, והלך ודן עמהם.													○		צא	
אמר להם: מהיכן אתם מביאים ראייה?	אמר להם: [גביה בן פסיסא]												○		צא	
אמרו לו: מן התורה.													○		צא	
אמר להן: אף אני לא אביא לכם ראייה אלא מן התורה, שנאמר (בראשית ט') ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו, עבד שקנה נכסים - עבד למי, ונכסים למי? ולא עוד אלא שהרי כמה שנים שלא עבדתונן.	אמר להן: [גביה בן פסיסא]												■	◇	צא	
אמר להם אלכסנדרוס מלכא: החזירו לו תשובה.													○		צא	
אמרו לו: תנו לנו זמן שלשה ימים.													○		צא	
נתן להם זמן, בדקו ולא מצאו תשובה.													○		צא	
מיד ברחו, והניחו שדויתיהן כשהן זרועות, וכרמיהן כשהן נטועות, ואותה שנה שביעית היתה.													○	◇	צא	
שוב פעם אחת באו בני מצרים לדון עם ישראל לפני אלכסנדרוס מוקדון, אמרו לו: הרי הוא אומר (שמות י"ב) וה' נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום - תנו לנו כסף וזהב שנטלתם ממנו.														○	◇	צא
אמר גביהא בן פסיסא לחכמים: תנו לי רשות ואלך ואדון עמהן לפני אלכסנדרוס, אם ינצחוני - אמרו להם: הדיוט שבנו נצחתם, ואם אני אנצח אותם אמרו להם: תורת משה - רבינו נצחתכם.													○		צא	
נתנו לו רשות והלך ודן עמהן.													○		צא	
מהיכן אתם מביאים ראייה?	אמר להן: [גביה בן פסיסא]												○		צא	
אמרו לו: מן התורה.													○		צא	
אף אני לא אביא לכם ראייה אלא מן התורה. שנאמר (שמות י"ב) ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה - תנו לנו שכר עבודה של שלשים ריבוא, ששיעבודתם במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה.	אמר להן: [גביה בן פסיסא]												■	◇	צא	
אמר להן אלכסנדרוס מוקדון: החזירו לו תשובה - אמרו לו: תנו לנו זמן שלשה ימים.													○		צא	
נתן להם זמן, בדקו ולא מצאו תשובה.													○		צא	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof
--	--

מקרא-key:

Talmud Navigator

סנהדרין-חלק	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מיד הניחו שדויתיהן כשהן זרועות, וכרמיהן כשהן נטועות וברחו, ואותה שנה שביעית היתה.													o
ושוב פעם אחת באו בני ישמעאל ובני קטורה לדון עם ישראל לפני אלכסנדרוס מוקדון. אמרו לו: ארץ כנען שלנו ושלכם, דכתיב (בראשית כ"ה) ואלה תלדת ישמעאל בן אברהם, וכתיב (בראשית כ"ה) ואלה תולדת יצחק בן אברהם.													o
אמר להן גביהא בן פסיסא לחכמים: תנו לי רשות ואלך ואדון עמהם לפני אלכסנדרוס מוקדון. אם ינצחוני - אמרו הייט שבנו נצחתם, ואם אני אנצח אותם, אמרו להם: תורת משה רבינו נצחתכם:													o
נתנו לו רשות, הלך ודן עמהן.													o
מהיכן אתם מביאין ראייה?		אמר להם: [גביהא בן פסיסא]											o
אמרו לו: מן התורה.													o
אף אני לא אביא ראייה אלא מן התורה, שנאמר (בראשית כ"ה) ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת. אב שנתן אגטין לבניו בחייו, ושיגר זה מעל זה, כלום יש לזה על זה כלום?		אמר להן: [גביהא בן פסיסא]											■
מאי מתנות?													^
מלמד שמשטר להם שם טומאה.		רבי ירמיה בר אבא:											!
אמר ליה אנטונינוס לרבי: גוף ונשמה יכולין לפטור עצמן מן הדיון, כיצד? גוף אומר: נשמה חטאת, שמיום שפירשה ממני - הריני מוטל כאבן דומם בקבר. ונשמה אומרת: גוף חטא, שמיום שפירשתי ממנו - הריני פורחת באויר כצפור.													;
אמשול לך משל, למה הדבר דומה: למלך בשר ודם, שהיה לו פרדס נאה, והיה בו בכורות נאות, והושיב בו שני שומרים, אחד חיגר ואחד סומא. אמר לו חיגר לסומא: בכורות נאות אני רואה בפרדס. בא והרכיבני ונביאם לאכלם. רכב חיגר על גבי סומא, והביאום ואכלום.		אמר ליה: [רבי]											!
לימים בא בעל פרדס. אמר להן: בכורות נאות היכן הן? - אמר לו חיגר: כלום יש לי רגלים להלך בהן? - אמר לו סומא: כלום יש לי עינים לראות? מה עשה - הרכיב חיגר על גבי סומא ודן אותם כאחד.													!
אף הקדוש ברוך הוא מביא נשמה וזורקה בגוף, ודן אותם כאחד. שנאמר (תהלים נ') יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדון עמו. יקרא אל השמים מעל - זו נשמה, ואל הארץ לדון עמו - זה הגוף.													!
אמר ליה אנטונינוס לרבי: מפני מה חמה יוצאה במזרח ושוקעת במערב?													^
אי הוה איפכא נמי הכי הוה אמרת ל?		אמר ליה: [רבי]											;
אמר ליה: הכי קאמינא לך, מפני מה שוקעת במערב?													^
כדי ליתן שלום לקונה, שנאמר (נחמיה ט') וצבא השמים לך משתחיים.		אמר ליה: [רבי]											!
אמר ליה: ותיתי עד פלגא דרקיע, ותתן שלמא ותיעול.													;
משום פועלים, ומשום עובדי דרכים.		[רבי]											!
ואמר לו אנטונינוס לרבי: נשמה מאימתי ניתנה באדם, משעת פקידה או משעת יצירה?													^
משעת יצירה.		אמר ליה: [רבי]											!
אמר לו: אפשר חתיכה של בשר עומדת שלשה ימים בלא מלח ואינה מסרחת? אלא, משעת פקידה.													;
דבר זה למדני אנטונינוס, ומקרא מסייעו, שנאמר (איוב י') ופקדתך שמרה רוחי.		רבי:											■
ואמר לו אנטונינוס לרבי: מאימתי יצר הרע שולט באדם, משעת יצירה או משעת יציאה?													^
משעת יצירה.		אמר לו: [רבי]											!
אמר לו: אם כן בועט במעי אמו ויוצא אלא: משעת יציאה.													;
דבר זה למדני אנטונינוס, ומקרא מסייעו שנאמר (בראשית ד') לפתח חטאת רבץ.		רבי:											■

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כתיב (ירמיהו ל"א) במ עור ופסח הרה וילדת יחדיו, וכתוב (ישעיהו ל"ה) אז ידלג כאיל פסח ותרן לשון אלם כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה.	ריש לקיש רמי:											?
הא כיצד? עומדין במומן ומתרפאין.	[ריש לקיש]											!
כתיב (ישעיהו כ"ה) בלע המות לנצח ומחה ה' דמעה מעל כל פנים, וכתוב (ישעיהו ס"ה) כי הנער בן מאה שנה ימות לא יהיה משם עוד עול ימים.	עולא רמי:											?
לא קשיא, כאן - בישראל, כאן בנכרים.	[עולא]											!
ונכרים מאי בעו התם?												?
הנך דכתיב בהו (ישעיהו ס"א) ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכרמיכם.												!
כתיב (ישעיהו כ"ד) וחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך ה' צבאות, וכתוב (ישעיהו ל') והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים	רב חסדא רמי:											?
לא קשיא, כאן - לימות המשיח, כאן לעולם הבא.	[רב חסדא]											!
אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שיעבוד גליות בלבד	ולשמאל דאמר:											?
לא קשיא כאן - במחנה צדיקים, כאן - במחנה שכינה.												!
כתיב (דברים ל"ב) אני אמית ואחיה, וכתוב (דברים ל"ב) מחצתי ואני ארפא.	רבא רמי:											?
אמר הקדוש ברוך הוא: מה שאני ממות אני מחיה, והדר - מה שמחצתי ואני ארפא.	[רבא]											!
אני אמית ואחיה יכול שתהא מיתה באחד וחיים באחד כדרך שהעולם נוהג - תלמוד לומר מחצתי ואני ארפא, מה מחיצה ורפואה באחד - אף מיתה וחיים באחד.	תנו רבנן:											■
מיכן תשובה לאומרין אין תחיית המתים מן התורה.												■
מניין לתחיית המתים מן התורה שנאמר (שמות ט"ו) אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה', שר לא נאמר, אלא ישיר - מכאן לתחיית המתים מן התורה.	תניא, אמר רבי מאיר:											■
כיוצא בדבר אתה אומר: (יהושע ח') אז יבנה יהושע מזבח לה', בנה לא נאמר, אלא יבנה - מכאן לתחיית המתים מן התורה.												■
אלא מעתה (מלכים א' י"א) אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב, הכי נמי דיבנה?												?
אלא: מעלה עליו הכתוב כאילו בנה.												!
מניין לתחיית המתים מן התורה - שנאמר (תהלים פ"ד) אשרי יושבי ביתך עוד יהלוך סלה, יהלוך לא נאמר אלא יהלוך - מכאן לתחיית המתים מן התורה.	רבי יהושע בן לוי:											■
כל האומר שירה בעולם הזה - זוכה ואומרה לעולם הבא, שנאמר אשרי יושבי ביתך עוד יהלוך סלה.	ואמר רבי יהושע בן לוי:											■
מניין לתחיית המתים מן התורה - שנאמר (ישעיהו נ"ב) קול צפיר נשאו קול יחדו ירננו וגו', ריננו לא נאמר, אלא ירננו - מכאן לתחיית המתים מן התורה.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											■
עתידין כל הנביאים כולן אומרים שירה בקול אחד, שנאמר קול צפיר נשאו קול יחדו ירננו.	ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											■
כל המונע הלכה מפי תלמיד - כאילו גזולו מנחלת אבותיו, שנאמר (דברים ל"ג) תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב, מורשה היא לכל ישראל מששת ימי בראשית.	רב יהודה אמר רב:											■
כל המונע הלכה מפי תלמיד, אפילו עוברין שבמעמי אמו מקללין אותו, שנאמר (משלי י"א) מנע בר יקבהו לאום, ואין לאום אלא עוברין, שנאמר (בראשית כ"ה) ולאם מלאם יאמץ, ואין קבה אלא קללה, שנאמר (במדבר כ"ג) מה אקב לא קבה אל, ואין בר אלא תורה, שנאמר (תהלים ב') נשקו בר פן יאנף.	רב חנא בר ביזנא אמר רבי שמעון הסידא:											■
מנבקיין אותו ככברה, כתיב הכא (משלי י"א) יקבהו לאום, וכתוב התם (מלכים ב' י"ב) ויקב חר בדלתו	עולא בר ישמעאל:											■
כי אוכלא דקצרי.	ואמר אביי:											■
ואם למדו מה שכרו?												^
זוכה לברכות כוסף, שנאמר (משלי י"א) וברכה לראש משביר, ואין משביר אלא יוסף, שנאמר (בראשית מ"ב) ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ.	רבא אמר רב ששת:											!

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
 < **מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment**
Oמעשה-story **! תירוץ-answer**
! ראיה-proof

מקרא-key:

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
כל המלמד תורה בעולם הזה - זוכה ומלמדה לעולם הבא, שנאמר (משלי י"א) ומרוה גם הוא יורה.	רב ששת:											■	◇	צב.
מניין לתחיית המתים מן התורה - שנאמר (דברים ל"ג) יחי ראובן ואל ימת, יחי ראובן - בעולם הזה, ואל ימת - לעולם הבא.	רבא:											■	◇	צב.
מהכא: (דניאל י"ב) ורבים מישני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם.	רבינא:											■	◇	צב.
מהכא: (דניאל י"ב) ואתה לך לקץ ותנוח ותעמד לגרלך לקץ הימין.	רב אשי:											■	◇	צב.
כל פרנס שמנהיג את הצבור בנחת - זוכה ומנהיגם לעולם הבא, שנאמר (ישעיהו מ"ט) כי מרחמם ינהגם ועל מבעי מים ינהלם.	רבי אלעזר:											■	◇	צב.
גדולה דעה, שניתנה בין שתי אותיות, שנאמר (שמואל א' ב') כי אל דעות ה'. גדול מקדש שניתן בין שתי אותיות שנאמר (שמות ט"ו) פעלת ה' מקדש ה' כוננו ידיך.	ואמר רבי אלעזר: ואמר רבי אלעזר:											■	◇	צב.
אלא מעתה גדולה נקמה שניתנה בין שתי אותיות, דכתיב (תהלים צ"ד) אל נקמות ה' אל נקמות הופיע למילתיה, הכי נמי, כדעולא.	מתקיף לה רב אדא קרחינאה: אמר ליה: [רבי אלעזר]										⚡			צב.
שתי הופעיות הללו למה? אחת למדת טובה, ואחת למדת פורענות.	דאמר עולא:											■	!	צב.
כל אדם שיש בו דעה כאילו נבנה בית המקדש בימיו, שזה ניתן בין שתי אותיות וזה ניתן בין שתי אותיות.	ואמר רבי אלעזר:											■	◇	צב.
כל אדם שיש בו דעה לסוף מתעשר, שנאמר (משלי כ"ד) ובעדת חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים.	ואמר רבי אלעזר:											■	◇	צב.
כל אדם שאין בו דעה - אסור לרחם עליו, שנאמר (ישעיהו כ"ז) כי לא עם בינות הוא על כן לא ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו.	ואמר רבי אלעזר:											■	◇	צב.
כל הנותן פיתו למי שאין בו דעה - יסורין באין עליו, שנאמר (עובדיה א') לחמך ישימו מזור תחתיך אין תבונה בו, ואין מזור אלא יסורין, שנאמר (הושע ה') וירא אפרים את חליו ויהודה את מזורו.	ואמר רבי אלעזר:											■	◇	צב.
כל אדם שאין בו דעה - לסוף גולה, שנאמר (ישעיהו ה') לכן גלה עמי מבלי דעת.	ואמר רבי אלעזר:											■	◇	צב.
כל בית שאין דברי תורה נשמעים בו בליה - אש אוכלתו, שנאמר (איוב כ') כל חשך טמון לצפניו תאכלהו אש לא נפה ירע שריד באהלו. אין שריד אלא תלמיד חכם, שנאמר (יואל ג') ובשרידים אשר ה' קרא.	ואמר רבי אלעזר:											■	◇	צב.
כל שאינו מנהג תלמידי חכמים מנכסיו - אינו רואה סימן ברכה לעולם, שנאמר (איוב כ') אין שריד לאכלו על כן לא יחיל טובו, אין שריד אלא תלמידי חכמים, שנאמר ובשרידים אשר ה' קרא.	ואמר רבי אלעזר:											■	◇	צב.
כל שאינו משייר פת על שלחנו - אינו רואה סימן ברכה לעולם, שנאמר אין שריד לאכלו על כן לא יחיל טובו.	ואמר רבי אלעזר:											■	◇	צב.
כל המשייר פתיים על שלחנו - כאילו עובד עבודה זרה, שנאמר (ישעיהו ס"ה) הערכים לגד שלחן והממלאים למני ממסך.	והאמר רבי אלעזר:											⚡		צב.
לא קשיא, הא - דאיכא שלימה בהדיה, הא - דליכא שלימה בהדיה.												!	◇	צב.
כל המחליף דיבורו - כאילו עובד עבודה זרה, כתיב הכא (בראשית כ"ז) והייתי בעיניו כמתעתע, וכתיב התם (ירמיהו י') הבל המה מעשה תעתעים.	ואמר רבי אלעזר:											■	◇	צב.
כל המסתכל בערוה - קשתו ננערת, שנאמר (חבקוק ג') עריה תעור קשתך.	ואמר רבי אלעזר:											■	◇	צב.
לעולם הוי קבל וקיים.	ואמר רבי אלעזר:											■	◇	צב.
אף אנן נמי תנינא:	רבי זירא:											■		צב.
בית אפל אין פותחין לו חלונות לראות נגעו	[תנינא]											■	◇	צב.
שמע מינה.												■	◇	צב.
מאי דכתיב (משלי ל') שאול ועצר רחם ארץ לא שבעה מים, וכי מה ענין שאול אצל רחם? אלא לומר לך: מה רחם מכניס ומוציא - אף שאול מכניס ומוציא. והלא דברים קל וחומר: ומה רחם שמכניסין בו בחשאי - מוציאין ממנו בקולי קולות, שאול שמכניסין בו בקולות - אינו דין שמוציאין ממנו בקולי קולות? מיכן תשובה לאומרינן אין תחיית המתים מן התורה.	רבי טבי אמר רבי יאשיה:											■	◇	צב.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא- <u>key</u> :	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
צדיקים שעתידי הקדוש ברוך הוא להחיותו אינן חוזרין לעפרן, שנאמר (ישעיהו ד') והיה הנשאר בציון והנוותר בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלים, מה קדוש לעולם קיים - אף הם לעולם קיימין.	תנא דבי אליהו:											צב.
ואם תאמר: אותן שנים שעתידי הקדוש ברוך הוא לחדש בהן את עולמו, שנאמר (ישעיהו ב') ונשגב ה' לבדו ביום ההוא, צדיקים מה הן עושין?												צב:
הקדוש ברוך הוא עושה להם כנפים כנשרים, ושטין על פני המים, שנאמר (תהלים מ"ו) על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים.												צב:
ושמא תאמר יש להם צער												צב:
תלמוד לומר (ישעיהו מ') וקוי ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו												צב:
ונילף ממתים שהחיה יחזקאל												צב:
סבר לה כמאן דאמר: באמת משל היה.												צב:
מתים שהחיה יחזקאל עמדו על רגליהם, ואמרו שירה ומתו. מה שירה אמרו? ה' ממית בצדק ומחיה ברחמים.	דתניא, רבי אליעזר:											צב:
שירה זו אמרו (שמואל א' ב') ה' ממית ומחיה מוריד שאול ויעל.	רבי יהושע:											צב:
אמת משל היה.	רבי יהודה:											צב:
אם אמת - למה משל, ואם משל - למה אמת?	אמר לו רבי נחמיה:											צב:
אלא: באמת משל היה.												צב:
מתים שהחיה יחזקאל עלו לארץ ישראל, ונשאו נשים והולידו בנים ובנות.	רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי:											צב:
עמד רבי יהודה בן בתירא על רגליו ואמר: אני מבני בנייהם, והללו תפילין שהניח לי אבי אבא מהם.	[רבי יהודה בן בתירא]											צב:
ומאן נינהו מתים שהחיה יחזקאל?												צב:
אלו בני אפרים שמנו לקץ וטעו, שנאמר (דברי הימים א' ז') ובני אפרים שותלה וברד בנו ותחת בנו ואלעדה בנו ותחת בנו וזבד בנו ושותלה בנו ועזר ואלעד והרגום אנשי גת הנולדים בארץ וגו' וכתוב (דברי הימים א' ז') ויתאבל אפרים אביהם ימים רבים ויבאו אחיו לנחמו.	רב:											צב:
אלו בני אדם שכפרו בתחיית המתים, שנאמר (יחזקאל ל"ז) ויאמר אלי בן אדם העצמות האלה כל בית ישראל המה הנה אמרים ישבו עצמותינו ואבדה תקותנו נגזרנו לנו.	שמואל:											צב:
אלו בני אדם שאין בהן לחלוותי של מצוה, שנאמר (יחזקאל ל"ז) העצמות היבשות שמעו דבר ה'.	רבי ירמיה בר אבא:											צב:
אלו בני אדם שחיפו את ההיכל כולו שקצים ורמשים, שנאמר (יחזקאל ח') ואבוא ואראה והנה כל תבנית רמש ובהמה שקץ וכל גלולי בית ישראל מחקה על הקיר סביב וגו' וכתוב התם (יחזקאל ל"ז) והעבירני עליהם סביב סביב.	רבי יצחק נפחא:											צב:
אלו מתים שבבקעת דורא.	רבי יוחנן:											צב:
מנהר אשל עד רבת בקעת דורא. שבשעה שהגלה נבוכדנצר הרשע את ישראל היו בהן בחורים שהיו מגנין את החמה ביופין, והיו כשדיות רואות אותן ושופעות זבות. אמרו לבעליהן, ובעליהן למלך. צוה המלך והרגום, ועדיין היו שופעות זבות. צוה המלך ורמסום.	ואמר רבי יוחנן:											צב:
בשעה שהפיל נבוכדנצר הרשע את חנניה מישאל ועזריה לכבשן האש, אמר לו הקדוש ברוך הוא ליתזקאל: לך והחיה מתים בבקעת דורא. כיון שהחיה אותן, באו עצמות וטפחו לו לאותו רשע על פניו. אמר: מה טיבן של אלו? אמרו לו: חבריהן של אלו מחייה מתים בבקעת דורא.	תנו רבנן:											צב:
פתח ואמר: (דניאל ג') אתוהי כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותיה מלכות עלם ושלטנה עם דר ודר וגו'.												צב:
יוצק זהב רותח לתוך פיו של אותו רשע, שאילמלא בא מלאך וסטרו על פיו ביקש לגנות כל שירות ותשבחות שאמר דוד בספר תהלים.	רבי יצחק:											צב:
ששה נסים נעשו באותו היום, ואלו הן: צף הכבשן, ונפרץ הכבשן, והומק סודו ונהפך צלם על פניו, ונשפרו ארבע מלכיות, והחיה יחזקאל את המתים בבקעת דורא.	תנו רבנן:											צב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וכולוהו גמרא, וארבע מלכויות קרא, דכתיב (דניאל ג') ונבוכדנצר מלכא שלח למכנש לאחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגוריא גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא וגו' וכתוב איתי גברין יהודאין וכתוב ומתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא והדברי מלכא חזין לגבריא אלך וגו'.	תני דבי רבי אליעזר בן יעקב:											צב:
אפילו בשעת הסכנה לא ישנה אדם את עצמו מן הרבנות שלו, שנאמר (דניאל ג') באדין גבריא אלך כפתו בסרבליהון פטשהון וכרבלתהון וגו'.	רבי יוחנן:											צב:
גדולים צדיקים יותר ממלאכי השרת, שנאמר (דניאל ג') ענה ואמר הא אנא חזי גברין ארבעה שרין מהלכין בגו נורא וחבל לא איתי בהון ורוה די רביעאה דמה לבר אלהין.	רבי יוחנן:											צג:
בשעה שיצאו חנניה מישאל ועזריה מכבשן האש באו כל אומות העולם וטפחו לשונאיהן של ישראל על פניהם, אמרו להם: יש לכם אלוה כזה, ואתם משתחווים לצלם? מיד פתחו ואמרו (דניאל ט') לך ה' הצדקה ולנו בשת הפנים כיום הזה.	רבי תנחום בר חנילאי:											צג:
מאי דכתיב (שיר השירים ז') אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסניו, אמרתי אעלה בתמר, אלו ישראל, ועכשיו לא עלה בידי אלא סנסן אחד, של חנניה מישאל ועזריה.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											צג:
מאי דכתיב (זכריה א') ראיתי הלילה והנה איש רכב על סוס אדם והוא עמד בין ההדסים אשר במצלה וגו' מאי ראיתי הלילה? ביקש הקדוש ברוך הוא להפוך את כל העולם כולו ללילה, והנה איש רכב - אין איש אלא הקדוש ברוך הוא, שנאמר (שמות ט"ו) ה' איש מלחמה ה' שמו, על סוס אדם ביקש הקדוש ברוך הוא להפוך את העולם כולו לדם, כיון שנסתכל בחנניה מישאל ועזריה - נתקררה דעתו שנאמר (זכריה א') והוא עמד בין ההדסים אשר במצלה, ואין הדסים אלא צדיקים, שנאמר (מגילת אסתר ב') ויהי אמן את הדסה, ואין מצולה אלא בבל, שנאמר (ישעיהו מ"ד) האמר לצולה חרבי ונהרתין אוביש, מיד מלאים רוגז נעשים שרוקים, ואדומים נעשו לבנים.	רבי יוחנן:											צג:
שמע מינה סוסיא חירורא מעלי לחלמא.	רב פפא:											צג:
ורבנן, להיכן אזלו												צג:
בעין הרע מתו	רב:											צג:
ברוק טבעו.	שמואל:											צג:
עלו לארץ ישראל, ונשאו נשים והולידו בנים ובנות.	רבי יוחנן:											צג:
כתנאי:												צג:
בעין הרע מתו	רבי אליעזר:											צג:
ברוק טבעו.	רבי יהושע:											צג:
עלו לארץ ישראל ונשאו נשים והולידו בנים ובנות שנאמר (זכריה ג') שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיד הישבים לפניך כי אנשי מופת המה, איוז הם אנשים שנעשה להן מופת - הוי אומר זה חנניה מישאל ועזריה.	חכמים:											צג:
ודניאל להיכן אזל?												צג:
למיכרא נהרא רבא בטבריא.	רב:											צג:
לאתויי ביורא דאספסתא.	שמואל:											צג:
לאתויי חזירי דאלכסנדריא של מצרים.	רבי יוחנן:											צג:
איני?												צג:
אין פרה וחזירה יוצא מאלכסנדריא של מצרים שאין חותכין האם שלה, בשביל שלא תלך	והתניא, תודוס הרופא:											צג:
זוטרי אייתי, בלא דעתייהו.												צג:
שלשה היו באותה עצה: הקדוש ברוך הוא, ודניאל, ונבוכדנצר.	תנו רבנן:											צג:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
---	--

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הקדוש ברוך הוא אמר: ניזיל דניאל מהכא, דלא לימרו בזכותיה איתנצל.												■	צג.
ודניאל אמר: איזיל מהכא, דלא ליקיים בי (דברים ז') פסילי אלהיהם תשרפון באש.												■	צג.
ונבוכדנצר אמר: יזיל דניאל מהכא, דלא לימרו קלייה לאלהיה בנורא.												■	צג.
ומניין דסגיד ליה												?	צג.
דכתיב (דניאל ב') באדין מלכא נבוכדנצר נפל על אנפוהי ולדניאל סגד וגו'.												!	צג.
(ירמיהו כ"ט) כה אמר ה' צבאות אלהי ישראל אל אחאב בן קוליה ואל צדקיהו בן מעשיה הנבאים לכם בשמי לשקר וגו' וכתוב (ירמיהו כ"ט) ולקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל לאמר ישימך ה' כצדקיהו וכאחאב אשר קלם מלך בבל באש												■	צג.
אשר שרפם לא נאמר, אלא אשר קלם. אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: מלמד שעשאן כקליות.	[רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי]											■	צג.
(ירמיהו כ"ט) יען אשר עשו נבלה בישראל וינאפו את נשי רעיהם.												■	צג.
מאי עבוד?												^	צג.
אזול לגבי ברתיא דנבוכדנצר, אחאב אמר לה: כה אמר ה' השמיעי אל צדקיה. וצדקיה אמר: כה אמר ה' השמיעי אל אחאב.												!	צג.
אזלה ואמרה ליה לאבוה.												!	צג.
אמר לה: אלהיהם של אלו שונא זימה הוא, כי אתו לגבך שדרינהו לגבאי.												!	צג.
כי אתו לגבה שדרתנהו לגבי אבוה.												!	צג.
אמר להו: מאן אמר לכוון?												!	צג.
אמרו: הקדוש ברוך הוא.												!	צג.
והא חנניה מישאל ועזריה שאלתינהו ואמרו לי: אסור.												!	צג.
אמרו ליה אנן נמי נביאי כוותיהו, לדידהו - לא אמר להו, לדידן - אמר לן.												!	צג.
אמר להו: אנא בעינא דאיבדקינכו כי היכי דבדקתינהו לחנניה מישאל ועזריה.												!	צג.
אמרו ליה: אינון תלתא הוו, ואנן תרין.												!	צג.
אמר להו: בחרו לכוון מאן דבעיתו בהדייכו.												!	צג.
אמרו יהושע כהן גדול.												!	צג.
סברי: ליתי יהושע דנפיש זכותיה, ומגנא עלן.												!	צג.
אחתיהו, שדינהו. אינהו איקלו, יהושע כהן גדול איחרוכי מאניה, שנאמר (זכריה ג') ויראני את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך ה' וגו', וכתוב (זכריה ג') ויאמר ה' אל השטן יגער ה' בך וגו'.												!	צג.
אמר ליה: ידענא דצדיקא את, אלא מאי טעמא אהניא בך פורתא נורא, חנניה מישאל ועזריה לא אהניא בהו כלל?												!	צג.
אמר ליה: אינהו תלתא הוו, ואנא חד.												!	צג.
אמר ליה: והא אברהם יחיד הוה												!	צג.
התם לא הוו רשעים בהדיה, ולא אתיהיב רשותא לנורא, הכא הוו רשעים בהדי - ואתיהיב רשותא לנורא.												!	צג.
היינו דאמרי אינשי: תרי אודי יבישי וחד רטיבא - אוקדן יבישי לרטיבא.												■	צג.

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof ■
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי טעמא איענש?											^	◇
שהיו בניו נושאים נשים שאינן הגונות לכהונה, ולא מיחה בהן. שנאמר (זכריה ג') ויהושע היה לבש בגדים צואים, וכי דרכו של יהושע ללבוש בגדים צואים? אלא, מלמד שהיו בניו נושאים נשים שאינן הגונות לכהונה, ולא מיחה בהן.	רב פפא:										!	◇
מאי דכתיב (רות ג') שש השערים האלה נתן לי. מאי שש השערים? אילימא שש שעורים ממש - וכי דרכו של בועז ליתן מתנה שש שעורים? אלא שש סאין. וכי דרכה של אשה ליטול שש סאין? אלא, רמז רמז לה שעתידין ששה בנים לצאת ממנה שמתברכין בשש שש ברכות, ואלו הן: דוד, ומשיח, דניאל, חנניה, מישאל ועזריה.	רבי תנחום, דרש בר קפרא בציפורי:											■
דוד - דכתיב (שמואל א' ט"ז) ויען אחד מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן לישי בית הלחמי ידע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה ונבון דבר ואיש תאר וה' עמו וגו'.												■
כל הפסוק הזה לא אמרו דואג אלא בלשון הרע:	ואמר רב יהודה אמר רב:											■
ידע נגן - שידוע לישאל												■
גבור - שידוע להשיב												■
איש מלחמה - שידוע לישא וליתן במלחמתה של תורה												■
ונבון דבר - שמבין דבר מתוך דבר												■
איש תואר - שמראה פנים בהלכה												■
וה' עמו - שהלכה כמותו בכל מקום.												■
בכולהו אמר להו: יהונתן בני כמוהו. כיון דאמר ליה וה' עמו מילתא דבדידיה נמי לא הוה ביה - חלש דעתיה, ואיקניא ביה. דבשאלו כתיב (שמואל א' י"ד) ובכל אשר יפנה ירשיע, ובדוד כתיב, ובכל אשר יפנה יצליח												■
מנלן דדואג הוה?												?
כתיב הכא (שמואל א' ט"ז) ויען אחד מהנערים - מיוחד שבנערים, וכתיב התם (שמואל א' כ"א) ושם איש מעבדי שאול ביום ההוא נעצר לפני ה' ושמו דאג האדמי אביר הרעים אשר לשאול.												!
משיח - דכתיב (ישעיהו י"א) ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה' וגו', וכתיב (ישעיהו י"א) והריחו ביראת ה'.												■
מלמד שהטעינו מצות ויסורין כריחיים.	רבי אלכסנדר:											■
דמורח ודאין דכתיב (ישעיהו י"א) ולא למראה עיניו ישפוט (ישעיהו י"א) ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ.	רבא:											■
בר כוזיבא מלך תרתין שנין ופלאגא, אמר להו לרבנן: אנא משיח.												○
אמרו ליה: במשיחא כתיב דמורח ודאין, נחזי אנן אי מורח ודאין												○
כיון דחזויהו דלא מורח ודאין - קטלוהו.												○
דניאל חנניה מישאל ועזריה דכתיב בהו (דניאל א') אשר אין בהם כל מאום וטובי מראה ומשכלים בכל חכמה וידעי דעת ומביעי מדע ואשר כח בהם לעמד בהיכל המלך וללמדם ספר ולשון כשדים.												■
מאי אשר אין בהם כל מום?												^
אפילו כריבדא דכוסילתא לא הוה בהו.	רבי חמא בר' חנניא:											!
מאי ואשר כח בהם לעמד בהיכל המלך?												^
מלמד שהיו אונסין את עצמן מן השחוק, ומן השיחה, ומן השינה, ומעמידין על עצמן בשעה שנצרכין לנקביהם, מפני אימת מלכות.	רבי חמא בר' חנניא:											!
(דניאל א') ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה												■
כולן מבני יהודה הם.	רבי אלעזר:											■

<p>◆ חולקים-disputants</p> <p>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראייה-proof</p>
--	---

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דניאל מבני יהודה, חנניה מישאל ועזריה משאר שבטים.	רבי שמואל בר נחמני:										◆	■
(ישעיהו ל"ט) ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו והיו סריסים בהיכל מלך בבל.												◇
מאי סריסים?												^
סריסים ממש	רב:										◆	!
שנסתרסה עבודה זרה בימיהם.	רבי חנינא:										◆	!
בשלמא למאן דאמר שנסתרסה עבודה זרה בימיהם - היינו דכתיב (דניאל ג') וחבל לא איתי בהון, אלא למאן דאמר סריסים ממש מאי וחבל לא איתי בהון?												⚡
חבלא דנורא.												!
והכתיב (דניאל ג') וריה נור לא עדת בהון												⚡
לא חבלא ולא ריחא.												!
בשלמא למאן דאמר שנסתרסה עבודה זרה בימיהם - היינו דכתיב (ישעיהו נ"ו) כה אמר ה' לסריסים אשר ישמרו את שבתתי וגו'. אלא למאן דאמר סריסים ממש - משתעי קרא בגנותא דצדיקי?												⚡
הא והא הוה בהו.												!
בשלמא למאן דאמר סריסים ממש - היינו דכתיב (ישעיהו נ"ו) בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות. אלא למאן דאמר שנסתרסה עבודה זרה בימיהם - מאי טוב מבנים ומבנות?												⚡
מבנים שהיו להם כבר, ומתו.	רב נחמן בר יצחק:											!
מאי שם עולם אתוילו אשר לא יכרת?												^
זה ספר דניאל שנקרא על שמו.	רבי תנחום, דרש בר קפרא בצפורי:											!
מכדי, כל מיילי דעורא נחמיה בן חכליה אמרינהו, ונחמיה בן חכליה מאי טעמא לא איקרי סיפרא על שמייה?												⚡
מפני שהחזיק טובה לעצמו, שנאמר (נחמיה ה') זכרהילי אלהי לטובה.	רבי ירמיה בר אבא:											!
דוד נמי מימר אמר (תהלים ק"ו) זכרני ה' ברצון עמך פקדני בישועתך.												⚡
דוד רחמי הוא דקבעי.												!
מפני שסיפר בגנותן של ראשונים, שנאמר (נחמיה ה') והפחות הראשונים אשר לפני הכבידו על העם ויקחו מהם בלחם ויין אחר כסף שקלים ארבעים וגו'.	רב יוסף:											!
ואף על דניאל שגדול ממנו סיפר												!
ומנלך דגדול ממנו												⚡
דכתיב (דניאל י') וראיתי אני דניאל לבדי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה אבל חרדה גדלה נפלה עליהם ויברחו בהחבא. והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה.	רבי ירמיה בר אבא:											!
ומאן נינהו אנשים?												^
זה חגי זכריה ומלאכי	רבי ירמיה ואיתימא רבי חייא בר אבא:											!
אינהו עדיפי מיניה, ואיהו עדיף מיניה. אינהו עדיפי מיניה - דאינהו נביאי, ואיהו לאו נביא. ואיהו עדיף מיניה - דאיהו חזא ואינהו לא חזו.												■
וכי מאחר דלא חזו, מאי טעמא איבעות?												⚡
אף על גב דאינהו לא חזו מידי - מזלייהו חזי.												!
שמע מינה, האי מאן דמבעית, אף על גב דאיהו לא חזי - מזליה חזי.	רבינא:											■

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי תקנתיה												⚡	צד.
לינשוף מדוכתיה ארבעה גרמידי. אי נמי - ליקרי קרית שמע. ואי קאי במקום הטנפת לימא הכי: עיזא דבי טבחא שמינא מינאי.												!	צד.
(ישעיהו ט') למרבה המשרה ולשלום אין קץ וגו' אמר רבי תנחום, דרש בר קפרא בציפורי: מפני מה כל מ"ם שבאמצע תיבה פתוח, וזה סתום? ביקש הקדוש ברוך הוא לעשות חזקיהו משיח, וסנחריב גג ומגוג. אמרה מדת הדין לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם ומה דוד מלך ישראל שאמר כמה שירות ותשבחות לפניך - לא עשיתו משיח, חזקיהו שעשית לו כל הנסים הללו ולא אמר שירה לפניך - תעשהו משיח? לכך נסתתם.	[רבי תנחום, דרש בר קפרא בציפורי]											■	צד.
מיד פתחה הארץ ואמרה לפניו: רבונו של עולם, אני אומרת לפניך שירה תחת צדיק זה, ועשהו משיח.												■	צד.
פתחה ואמרה שירה לפניו שנאמר (ישעיהו כ"ד) מכנף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק וגו'.												■	צד.
אמר שר העולם לפניו: רבונו של עולם, צביונו עשה לצדיק זה												■	צד.
יצאה בת קול ואמרה: רזי לי רזי לי.												■	צד.
אמר נביא: אוי לי, אוי לי, עד מתי?												■	צד.
יצאה בת קול ואמרה: (ישעיהו כ"ד) בגדים בגדו ובגד בוגדים בגדו.												■	צד.
עד דאתו בוזוי ובוזוי דבוזוי.	ואמר רבא ואיתימא רבי יצחק:											■	צד.
(ישעיהו כ"א) משא דומה אלי קרא משעיר שמר מה מלילה שמר מה מליל וגו'.												■	צד.
אותו מלאך הממונה על הרוחות דומה שמו, נתקבצו כל הרוחות אצל דומה, אמרו לו: שמר מה מלילה שמר מה מליל אמר שמר אתא בקר וגם לילה אם תבעיון בעיו שבו אתיו.	רבי יוחנן:											■	צד.
גנאי הוא לחזקיהו וסייעתו שלא אמרו שירה, עד שפתחה הארץ ואמרה שירה שנאמר מכנף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק וגו'.	תנא משום רבי פפיס:											■	צד.
כיוצא בדבר אתה אומר (שמות י"ח) ויאמר יתרו ברוך ה' אשר הציל אתכם.												■	צד.
גנאי הוא למשה וששים ריבוא שלא אמרו ברוך עד שבא יתרו ואמר ברוך ה'.	תנא משום רבי פפיס:											■	צד.
ויחד יתרו, רב ושמואל												■	צד.
שהעביר חרב חדה על בשרו	רב:											■	צד.
שנעשה חתומים חתומים כל בשרו.	שמואל:											■	צד.
היינו דאמרי אינשי: גיורא, עד עשרה דרי לא תבוה ארמאי קמיה.	רב:											■	צד.
(ישעיהו י') לכן ישלח האדון ה' צבאות במשמניו רזון, מאי במשמניו רזון? אמר הקדוש ברוך הוא: יבא חזקיהו שיש לו שמונה שמות, ויפרע מסנחריב שיש לו שמונה שמות.												■	צד.
חזקיהו - דכתיב (ישעיהו ט') כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום												■	צד.
והאיכא חזקיהו												⚡	צד.
שחזקו יה.												!	צד.
דבר אחר: חזקיהו - שחזק את ישראל לאביהם שבשמים.												!	צד.
סנחריב - דכתיב ביה (מלכים ב' ט"ו) תגלת פלאסר (דברי הימים ב' כ"ח) פלאסר (מלכים ב' י"ז) שלמנאסר (מלכים ב' ט"ו) פול (ישעיהו כ') סרגון, (סרגין), (עזרא ד') אסנפר רבא ויקירא.												■	צד.
והאיכא סנחריב												⚡	צד.
שסיחתו ריב.												!	צד.

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◊ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
 < **מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment**
מעשה-story O **תירוץ-ראיה** ! **proof-ראיה** !

מקרא-key:

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דבר אחר: שסח וניחר דברים כלפי מעלה.												!	צד.
מפני מה זכה אותו רשע לקרותו אסנפר רבא ויקירא - מפני שלא סיפר בגנותה של ארץ ישראל, שנאמר (מלכים ב' י"ח) עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם.	רבי יוחנן:											◊	צד.
מלך פקח היה	חד: רב/שמואל											◊	צד.
מלך טיפש היה.	וחד: [רב/שמואל]											◊	צד.
למאן דאמר מלך פקח היה - אי אמינא להו עדיפא מארעיכו אמרו: קא משקרת.													צד.
ומאן דאמר: מלך טיפש היה, אם כן מאי רבותיה?													צד.
להיכא אגלי להו?												^	צד.
לאפריקי	מר זוטרא:											!	צד.
להרי - סלוג	רבי חנינא:											!	צד.
אבל ישראל ספרו בגנותה של ארץ ישראל, כי מטו שוש - אמרי: שויה כי ארעין, כי מטו עלמין - אמרו: כעלמין, כי מטו שוש תרי - אמרי: על חד תרין.													צד.
(ישעיהו י') ותחת כבודו יקד יקד כבודו יקד יקד: תחת כבודו - ולא כבודו ממש.	[רבי יוחנן]											◊	צד.
כי הא דרבי יוחנן קרי ליה למאני - מכבודותי.	[רבי יוחנן]											○	צד.
תחת כבודו ממש, כשריפת בני אהרן, מה להלן שריפת נשמה וגוף קיים - אף כאן שריפת נשמה וגוף קיים.	רבי אלעזר:											◊	צד.
פרעה שחירף בעצמו - נפרע הקדוש ברוך הוא ממנו בעצמו, סנהריב שחירף על ידי שליח - נפרע הקדוש ברוך הוא ממנו על ידי שליח.	תנא משמיה דרבי יהושע בן קרחה:												צד.
פרעה דכתיב ביה (שמות ה') מי ה' אשר אשמע בקלו - נפרע הקדוש ברוך הוא ממנו בעצמו, דכתיב (שמות י"ד) וינער ה' את מצרים בתוך הים, וכתיב (חבקוק ג') דרכת בים סוסין וגו'.													צד.
סנהריב דכתיב (מלכים ב' י"ט) ביד מלאכיך חרפת ה' - נפרע הקדוש ברוך הוא ממנו על ידי שליח, דכתיב (מלכים ב' י"ט) ויצא מלאך ה' ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וגו'.	רבי חנינא בר פפא רמי:												צד.
של מטה, ואחר כך אחריב דירה של מעלה.													צד.
מאי דכתיב (מלכים ב' י"ח) עתה המבלעדי ה' עליתי על המקום הזה להשחתו ה' אמר אלי עלה על הארץ הזאת והשחיתיה, מאי היא? דשמע לנביא דקאמר (ישעיהו ח') יען כי מאס העם הזה את מי השלח ההולכים לאט ומשוש את רצין ובן רמליהו.	רבי יהושע בן לוי:												צד.
אלמלא תרגומא דהאי קרא לא היה ידענא מאי קאמר: חלף דקץ עמא הדין במלכותא דבית דוד דמדבר להון בנייח, כמי שילוחא דנגדן בנייח, ואיתרעיאו ברצין ובר רמליהו.	רב יוסף:												צד.
מאי דכתיב (משלי ג') מארת ה' בבית רשע ונוה צדיקים יברך. מארת ה' בבית רשע - זה פקח בן רמליהו, שהיה אוכל ארבעים סאה גוזלות בקינוח סעודה. ונוה צדיקים יברך - זה חזקיה מלך יהודה שהיה אוכל ליטרא ירק בסעודה.	רבי יוחנן:												צד.
(ישעיהו ח') ולכן הנה ה' מעלה עליהם את מי הנהר העצומים והרכיבם את מלך אשור. וכתיב (ישעיהו ח') וחלף ביהודה שטף ועבר עד צואר יגיע.													צד.
אלא מאי טעמא איעניש?												?	צד.
נביא אעשרת השבטים איתנבי, איהו יהיב דעתיה על כולה ירושלים.												!	צד.
בא נביא ואמר ליה: (ישעיהו ח') כי לא מועף לאשר מוצק לה.													צד.
אין נמסר עם עיף בתורה ביד מי המציק לו.	רבי אלעזר בר ברכיה:												צד.
מאי (ישעיהו ח') כעת הראשון הקל ארצה וזולן וארצה נפתלי והאחרון הכביד דרך הים עבר הירדן גליל הגוים												^	צד.
לא כראשונים שהקלו מעליהם עול תורה, אבל אחרונים שהכבידו עליהן עול תורה - וראיין הללו לעשות להם נס כעוברי הים וכדורכי הירדן. אם חוזר בו - מוטב, ואם לאו - אני אעשה לו גליל בגוים.												!	צד.
(דברי הימים ב' ל"ב) אחרי הדברים והאמת האלה בא סנהריב מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על הערים הבצורות ויאמר לבקעם אליו													צד.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
האי רישנא להאי פרדשנא אחרי הדברים והאמת מאי אחר?												⚡	צד:
לאחר שקפץ הקדוש ברוך הוא ונשבע, ואמר: אי אמינא ליה לחזקיה מיייתנא ליה לסנהריב ומסרנא ליה בידך - השתא אמר לא הוא בעינא ולא ביעותיה בעינא, מיד קפץ הקדוש ברוך הוא ונשבע: דמיייתנא ליה, שנאמר (ישעיהו י"ד) נשבע ה' צבאות לאמר אם לא כאשר דמיתי כן היתה וכאשר יעצתי היא תקום לשבר אשור בארצי ועל הרי אבוסנו וסר מעליהם עלו וסבלו מעל שכמו יסור.	רבינא:											⚡	צד:
אמר הקדוש ברוך הוא יבא סנהריב וסיעתו ויעשה אבוס לחזקיהו ולסיעתו.	רבי יוחנן:											⚡	צד:
(ישעיהו י') והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך ועלו מעל צוארך וחבל על מפני שמן												⚡	צד:
חובל עול של סנהריב מפני שמנו של חזקיהו שהיה דולק בבתי כנסיות ובבתי מדרשות.	רבי יצחק נפחא:											⚡	צד:
מה עשה?												^	צד:
נעץ חרב על פתח בית המדרש ואמר: כל מי שאינו עוסק בתורה ידקר בחרב זו, בדקו מדן ועד באר שבע ולא מצאו עם הארץ, מגבת ועד אנטיפרס ולא מצאו תינוק ותינוקת, איש ואשה, שלא היו בקיאיין בהלכות טומאה וטהרה, ועל אותו הדור הוא אומר (ישעיהו ז') והיה ביום ההוא יחיה איש עגלת בקר ושתי צאן וגו'												⚡	צד:
ואומר (ישעיהו ז') והיה ביום ההוא יהיה כל מקום אשר יהיה שם אלף גפן באלף כסף לשמיר ולשית יהיה. אף על פי שאלף גפן באלף כסף - לשמיר ולשית יהיה.												⚡	צד:
(ישעיהו ל"ג) ואסף שללכם אסף החסיל, אמר להם נביא לישראל: אספו שללכם.												⚡	צד:
אמרו לו: לבוזו או לחלוק?												⚡	צד:
אמר להם: כאסף החסיל, מה אסף החסיל - כל אחד ואחד לעצמו, אף שללכם - כל אחד ואחד לעצמו.												⚡	צד:
אמרו לו: והלא ממון עשרת השבטים מעורב בן												⚡	צד:
אמר להם: (ישעיהו ל"ג) כמשק גבים שקק בו, מה גבים הללו מעלין את האדם מטומאה לטהרה - אף ממונם של ישראל, כיון שנפל ביד גוים מיד טיהר												⚡	צד:
עשר מסעות נסע אותו רשע באותו היום, שנאמר (ישעיהו י') בא על עית עבר במגרון למכמש יפקיד כליו עברו מעברה גבע מלון לנו חרדה הרמה גבעת שאול נסה (ישעיהו י') צהלי קולך בת גלים הקשיבה לישא עניה ענתות נדה מדמנה ישיבי הגבים העיזו.	רב הונא:											⚡	צד:
הני טובא וויין												⚡	צד:
צהלי קולך בת גלים נביא הוא דקאמר לה לכנסת ישראל: צהלי קולך בת גלים - בתו של אברהם יצחק ויעקב שעשו מצות כגלי הים. הקשיבה לישא - מהאי לא תסתפי, אלא איסתפי מנבוכדנצר הרשע דמתיל כאריה, שנאמר (ירמיהו ד') עלה אריה מסבכו וגו'.												⚡	צד:
מאי (ישעיהו י') עניה ענתות												^	צד:
עתידי ירמיה בן חלקיה ומתנבא עלה מענתות, דכתיב (ירמיהו א') דברי ירמיה בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענתות בארץ בנימין.												⚡	צד:
מי דמי? התם ארי הכא ליש												⚡	צד:
ששה שמות יש לארי, אלו הן: (בראשית מ"ט) ארי, (שופטים י"ד) כפיר, (בראשית מ"ט) לביא, (ישעיהו ל') ליש, (תהלים צ"א) שחל, (איוב כ"ח) שחץ.	רבי יוחנן:											⚡	צד:
אי הכי בצרו להון												⚡	צד:
עברו מעברה תרתי נינהו.												⚡	צד:
מאי (ישעיהו י') עוד היום בנב לעמד?												^	צד:
אותו היום נשתייר מעונה של נוב.	רב הונא:											⚡	צד:
אמרי ליה כלדאי: אי אזלת האידינא - יכלת לה, ואי לא - לא יכלת לה.												⊙	צד:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אורחא דבעא לסגויי בעשרה יומא סגא בחד יומא												○	צה.		
כי מטו לירושלם שדי ליה ביסתרקי עד דסליק ויתיב מעילוי שורה, עד דחזויה לכולה ירושלם.												○	צה.		
כי חזייה איזוטר בעיניה, אמר: הלא דא היא קרתא דירושלם דעלה ארגישית כל משיריתי, ועלה כבשית כל מדינתא? הלא היא זעירא וחלשא מכל כרכי עממא דכבשית בתקופי ידי, עלה וקם ומניד ברישיה, מוביל ומייתי בידיה על טור בית מקדשא דבציון, ועל עזרתא דבירושלם.												○	◇	צה.	
אמרי: נישדי ביה ידא האידינא												○	צה.		
אמר להן תמהיתו, למחר אייתי לי כל חד וחד מינייכו גולמו הרג מיניה.												○	צה.		
מיד (מלכים ב' י"ט) ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך ה' ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים.												■	◇	צה.	
היינו דאמרי אינשי בת דינא - בטל דינא.	רב פפא:											■	◇	צה.	
(שמואל ב' כ"א) וישבי בנב אשר בילידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא הגור חדשה ויאמר להכות את דוד.													■	◇	צה.
מאי וישבי בנוב?													^	צה.	
איש שבא על עסקי נוב.	רב יהודה אמר רב:												!	◇	צה.
אמר ליה הקדוש ברוך הוא לדוד: עד מתי יהיה עון זה טמון בידך? על ידך נהרגה נוב עיר הכהנים, ועל ידך נטרד דואג האדומי, ועל ידך נהרגו שאול ושלשת בניו. רצונך - יכלו זרעך או תמסר ביד אויב?												○	◇	צה.	
אמר לפניו: רבוננו של עולם מוטב אמסר ביד אויב, ולא יכלה זרעי.												○	◇	צה.	
יומא חד נפק לשכור בזאי. אתא שטן ואידימי ליה כטביא, פתק ביה גירא ולא מטייה. משכיה עד דאמטייה לארץ פלשתים.												○	◇	צה.	
כדחזייה ישבי בנוב אמר: היינו האי דקטליה לגלית אחי. כפתיה, קמטיה, אותביה ושדייה תותי בי בדייא.												○	◇	צה.	
אתעביד ליה ניסא, מכא ליה ארעא מתותיה.												○	צה.		
היינו דכתיב (תהלים י"ח) תרחיב צעדי תחתיו ולא מעדו קרסלי.												■	צה.		
ההוא יומא אפניא דמעלי שבתא הוה, אבישי בן צרויה הוה קא חייף רישיה בארבעא גרבי דמא, חזינהו כתמי דמא.												○	◇	צה.	
איכא דאמרי: אתא יונה איטריף קמיה												○	צה.		
אמר: כנסת ישראל ליונה אימתילא, שנאמר (תהלים ס"ח) כנפי יונה נחפה בכסף - שמע מינה דוד מלכא דישראל בצערא שרי.												○	צה.		
אתא לביתיה ולא אשכחיה.												○	צה.		
אין רוכבין על סוסו ואין יושבין על כסאו ואין משתמשין בשרביטו.	אמר, תנן:											○	◇	צה.	
בשעת הסכנה מאי?												^	צה.		
אתא שאיל בי מדרשא.												○	צה.		
אמרו ליה: בשעת הסכנה שפיר דמי.												!	◇	צה.	
רכביה לפרדיה, וקם ואזל, קפצה ליה ארעא.												○	◇	צה.	
בהדי דקא מסגי חזייה לערפה אמיה דהוות נוולא, כי חזייה פסקתה לפילכה שדתייה עליוה, סברא למקטליה, אמרה ליה: עלם אייתי לי פלך												○	◇	צה.	
פתקיה בריש מוחה, וקטלה.												○	◇	צה.	
כד חזייה ישבי בנוב אמר השתא הוו בי תרין, וקטלין לי, פתקיה לדוד לעילא, ודץ ליה לרומחיה, אמר: ניפול עלה ונקטל.												○	◇	צה.	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
---	--

מקרא-key:

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר אבישי שם אוקמיה לדוד בין שמיא לארעא.												◊	צה.
ונימא ליה איהן												?	צה.
אין חבוש מוציא עצמו מבית האסורין.												◊	צה.
אמר ליה: מאי בעית הכא?												o	צה.
אמר ליה: הכי אמר לי קודשא בריך הוא, והכי אהדרי ליה.												o	צה.
אמר ליה: אפיך צלותיך, בר ברך קירא ליזבון ואת לא תצטער.												o	צה.
אמר ליה: אי הכי - סייע בהדן.												o	צה.
היינו דכתיב (שמואל ב' כ"א) ויעזרלו אבישי בן צרויה.												■	צה.
שעזרו בתפלה.	רב יהודה אמר רב:											■ ■	צה.
אמר אבישי שם ואחתיה.												o	צה.
הוה קא רדיף בתרייהו												o	צה.
כי מטא קובי אמרי: קום ביה.												o	צה.
כי מטא בי תרי אמרי: בתרי גורין קטלוה לאריא.												o	צה.
אמרי ליה: זיל אשתכח לערפה אימך בקיבורא.												o	צה.
כי אדכרו ליה שמא דאימיה - כחש חיליה, וקטליה.												o	צה.
היינו דכתיב (שמואל ב' כ"א) אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל.												■	צה.
שלשה קפצה להם הארץ: אליעזר עבד אברהם, ויעקב אבינו, ואבישי בן צרויה.	תנו רבנן:											■	צה.
אבישי בן צרויה - הא דאמרן.												■	צה.
אליעזר עבד אברהם - דכתיב (בראשית כ"ד) ואבא היום אל העין, למימרא דההוא יומא נפק.												■	צה.
יעקב אבינו - דכתיב (בראשית כ"ח) ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה וכתוב ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש. כי מטא לחון אמר: אפשר עברתי על מקום שהתפללו בו אבותי ואני לא התפללתי בו? בעי למיהדר, כיון דהרהר בדעתיה למיהדר - קפצה ליה ארעא. מיד ויפגע במקום.												■	צה.
דבר אחר: אין פגיעה אלא תפלה, שנאמר (ירמיהו ז') ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי.												■	צה:
וילן שם כי בא השמש בטר דצלי בעי למיהדר, אמר הקדוש ברוך הוא: צדיק זה בא לבית מלוני, יפטר בלא לינה? מיד בא השמש, והיינו דכתיב ויזרח לו השמש												■	צה:
וכי לו בלבד זרחה? והלא לכל העולם כולו זרחה												?	צה:
שמש שבא בעבורו זרחה בעבורו.	אלא אמר רבי יצחק:											!	צה:
ומנלן דכלה זרעיה דדוד												?	צה:
דכתיב (מלכים ב' י"א) ועתליה אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה.												!	צה:
והא אשתייר ליה יואש												?	צה:
התם נמי אשתייר אביתר, דכתיב וימלט בן אחד לאחזימלך בן אחטוב ושמו אביתר.												!	צה:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ ; קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ציה:
אלמלא לא נשתייר אביתר לאהימלך בן אחיטוב לא נשתייר מזרעו של דוד שריד ופליט.	רב יהודה אמר רב:												ציה:
בא עליהם סנהריב הרשע בארבעים וחמשה אלף איש בני מלכים יושבים בקרונות של זהב, ועמהן שגלונות וזונות. ובשמנים אלף גבורים לבושי שריון קליפה, ובששים אלף אחוזי חרב רצים לפניו, והשאר פרשים. וכן באו על אברהם, וכן עתידין לבוא עם גוג ומגוג.	רב יהודה אמר רב:												ציה:
אורך מחנהו ארבע מאות פרסי, רחב צואר סוסיו ארבעים פרסי, סך מחנהו מאתים וששים ריבוא אלפים חסר חד.	במתניתא תנא:												ציה:
חסר חד ריבויא, או חסר חד אלפא, או חסר מאה, או חסר חד?	בעי אביי:												ציה:
תיקו.													ציה:
ראשונים עברו בשחי, שנאמר (ישעיהו ח') וחלף ביהודה שטף ועבר, אמצעיים עברו בקומה שנאמר (ישעיהו ח') עד צואר יגיע. אחרונים העלו עפר ברגליהם ולא מצאו מים בנהר לשתות, עד שהביאו מים ממקום אחר ושתו, שנאמר (ישעיהו ל"ז) אני קרתי ושתיתי מים וגו'.	תנא:												ציה:
והכתיב (ישעיהו ל"ז) ויצא מלאך ה' ויכה במחנהו אשור מאה ושמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתימם													ציה:
הללו ראשי גייסות הן.	רבי אבהו:												ציה:
דיקא נמי דכתיב (ישעיהו י') במשמני רוזן - בשמינים דאית בהו.	רב אשי:												ציה:
דיקא נמי, דכתיב (דברי הימים ב' ל"ב) וישלח ה' מלאך ויכה כל גבור חיל ונגיד ושר במחנה וגו' ויבא בית אלהיו ומציאי מעיו שם הפילהו בחרב - שמע מינה.	רבינא:												ציה:
במה הכם?													ציה:
ביד הכם, שנאמר (שמות י"ד) וירא ישראל את היד הגדלה - היד שעתידיה ליפרע מסנהריב.	רבי אליעזר:												ציה:
באצבע הכם, שנאמר (שמות ח') ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים היא - היא אצבע שעתידיה ליפרע מסנהריב. רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי אומר: אמר לו הקדוש ברוך הוא לגבריאל: מגלך נטושה? אמר לפניו: רבוננו של עולם, נטושה ועומדת מששת ימי בראשית, שנאמר (ישעיהו כ"א) מפני חרבות נדדו וגו'.	רבי יהושע:												ציה:
אותו הפרק זמן בישול פירות היה, אמר לו הקדוש ברוך הוא לגבריאל: כשאתה יוצא לבשל פירות - הזקק להם, שנאמר: (ישעיהו כ"ח) מדי עברו יקח אתכם כי בבקר בבקר יעבר ביום ובלילה והיה רק זועה הבין שמועה וגו'.	רבי שמעון בן יוחי:												ציה:
היינו דאמרי אינשי: אגב אורחך לבעל דבכך אישתמע.	רב פפא:												ציה:
בחוטמן נשף בהן ומתו, שנאמר (ישעיהו מ') וגם נשף בהם ויבשו.	יש אומרים:												ציה:
כפיים ספק להם ומתו שנאמר (יהזקאל כ"א) וגם אני אכה כפי אל כפי והנחתי חמתי.	רבי ירמיה בר אבא:												ציה:
אזנים גלה להם, ושמעו שירה מפי חיות ומתו, שנאמר (ישעיהו ל"ג) מרמתך נפצו גוים.	רבי יצחק נפחא:												ציה:
וכמה נשתייר מהם?													ציה:
עשרה, שנאמר (ישעיהו י') ושאר עץ יערו מספר יהיו ונער יכתבם, כמה נער יכול לכתוב - עשרה.	רב:												ציה:
תשעה, שנאמר (ישעיהו י"ז) ונשאר בו עללת כנקף זית שנים שלשה גרגרים בראש אמיר ארבעה חמשה בסעפיה.	שמואל:												ציה:
ארבעה עשר, שנאמר שנים שלשה וכו' ארבעה וחמשה.	רבי יהושע בן לוי:												ציה:
חמשה - סנהריב ושני בניו, נבוכדנצר ונבזור אדן.	רבי יוחנן:												ציה:
נבזוראדן - גמרא													ציה:
נבוכדנצר - דכתיב (דניאל ג') ורוה די רבעאה דמה לבר אלהין ואי לאו דחזייה - מנא הוה ידע?													ציה:
סנהריב ושני בניו - דכתיב (מלכים ב' י"ט) ויהי הוא משתחוה בית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכהו בחרב.													ציה:

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

מקרא-key:

סנהדרין-חלק	Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאמר, דכתיב (ישעיהו ז') ביום ההוא - יגלה ה' בתער השכירה בעברי נהר במלך אשור את הראש ושער הרגלים וגם את הזקן תספה.	רבי אבהו:										■	◊	צוה:
אתא קודשא בריך הוא ואדמי ליה כגברא סבא. אמר ליה: כי אזלת לגבי מלכי מזרח ומערב דאייתיתנהו לבנייהו וקטלתינהו, מאי אמרת להו?											○	◊	צוה:
אמר ליה: ההוא גברא בההוא פחדא נמי יתיב. אמר להו היכי נעביד?											○		צוה:
אמר ליה: זיל ושני נפשך											○		צוה:
במאי אישני?											○		צוה:
אמר ליה: זיל אייתי לי מספרא, ואיגזיך אנא.											○	◊	צוה:
מהיכא אייתי?											○		צוה:
אמר ליה: עול לההוא ביתא ואייתי.											○		צוה:
אזל, אשכחינהו.											○		צוה:
אתו מלאכי שרת ואידמו ליה כגברי, והוו קא טחני קשיייתא.											○	◊	צוה:
אמר להו: הבו לי מספרא											○		צוה:
אמרו ליה: טחון חד גריוא דקשיייתא, וניתן לך.											○		צוה:
טחון חד גריוא דקשיייתא ויהבו ליה מספרתא.											○		צוה:
עד דאתא איחשך.											○	◊	צוה:
אמר להו: זיל אייתי נורא											○	◊	צוה:
אזל ואייתי נורא. בהדי דקא נפח ליה אתלי ביה נורא בדיקניה, אזל גזייה לרישיה ודיקניה.											○		צוה:
היינו דכתיב (ישעיהו ז') וגם את הזקן תספה.	אמר:										■	◊	צוה:
היינו דאמרי אינשי גרירתיה לארמאה - שפיר ליה, איתלי ליה נורא בדיקניה ולא שבעת חוכא מיניה.	רב פפא:										■		צוה:
אזל, אשכח דפא מתיבותרא דנח.											○	◊	צוה:
אמר: היינו אלהא רבא דשיזביה לנח מטופנא.											○		צוה:
אמר: אי אזיל ההוא גברא ומצלח - מקרב להו לתרין בנוהי קמך.											○	◊	צוה:
שמעו בנוהי, וקטלוהו.											○	◊	צוה:
היינו דכתיב (מלכים ב' י"ט) ויהי הוא משתחוה בית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכהו בחרב וגו'.											■	◊	צוה:
(בראשית י"ד) ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וגו'.											■	◊	צוה:
אותו מלאך שנודמן לו לאברהם לילה שמו, שנאמר (איוב ג') והלילה אמר הרה גבר.	רבי יוחנן:										■	◊	צוה:
שעשה עמו מעשה לילה, שנאמר (שופטים ה') מן שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו עם סיסרא.	רבי יצחק נפחא:										■	◊	צוה:
טבא דנפחא מדבר נפחא.	ריש לקיש:										■	◊	צוה:
וירדף עד דן.											■	◊	צוה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כיון שבא אותו צדיק עד דן - תשש כחו, ראה בני בניו שעתידין לעבוד עבודה זרה בדן, שנאמר (מלכים א' י"ב) וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדן, ואף אותו רשע לא נתגבר עד שהגיע לדן, שנאמר (ירמיהו ה') מדן נשמע נחרת סוסיו.	רבי יוחנן:											◇
אף על גב דשלח ריב"ל הזהירו בזקן ששכח תלמודו מחמת אונסו, והזהירו בוורידין כרבי יהודה, והזהירו בבני עמי הארץ שמהן תצא תורה - כי הא מילתא מודעינן להו	רבי זירא:											◇
(ירמיהו י"ב) צדיק אתה ה' כי אריב אליך אך משפטים אדבר אותך מדוע דרך רשעים צלחה שלו כל בגדי בגד נטעתם גם שרשו ילכו גם עשו פרי												◇
מאי אהדרו ליה												◇
(ירמיהו י"ב) כי את רגלים רצתה וילאוך ואיך תתחרה את הסוסים ובארץ שלום אתה בוטח ואיך תעשה בגאון הירדן.												◇
משל לאדם אחד שאמר: יכול אני לרוץ שלש פרסאות לפני הסוסים, בין בצעי המים. נודמן לו רגלי אחד, רץ לפניו שלשה מילין ביבשה ונלאה. - אמרו לו: ומה לפני רגלי כך, לפני הסוסים - על אחת כמה וכמה. ומה שלשת מילין כך, שלש פרסאות - על אחת כמה וכמה. ומה ביבשה כך - בין בצעי המים על אחת כמה וכמה												◇
אף אתה, ומה בשכר ארבע פסיעות ששלמתי לאותו רשע, שרץ אחר כבודי - אתה תמיה, כשאני משלם שכר לאברהם יצחק ויעקב שרצו לפני כסוסים - על אחת כמה וכמה.												◇
היינו דכתיב (ירמיהו כ"ג) לנבאים נשבר לבי בקרבי רחפו כל עצמתי הייתי כאיש שכור וכגבר יין מפני ה' ומפני דברי קדשו.												◇
הני ארבע פסיעות מאי היא?												◇
דכתיב (ישעיהו ל"ט) בעת ההיא שלח מראדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים וגו'.												◇
משום כי חלה חזקיהו ויחזק שדר ליה ספרים ומנחה?												◇
(דברי הימים ב' ל"ב) לדרש המופת אשר היה בארץ.												◇
אותו היום שמת בו אחז שתי שעות היה, וכי חלה חזקיהו ואיתפח - אהדרינהו קודשא בריך הוא להנך עשר שעי ניהליה, דכתיב (ישעיהו ל"ח) הנני משיב את צל המעלות אשר ירדה במעלות אחז בשמש אחרנית עשר מעלות ותשב השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה	דאמר רבי יוחנן:											◇
אמר להו: מאי האי?												◇
אמרו ליה: חזקיהו חלש ואיתפח.												◇
אמר: איכא גברא כי האי, ולא בעינא לשדורי ליה שלמא? - כתבו ליה: שלמא למלכא חזקיה, שלם לקרתא דירושלם, שלם לאלהא רבא.												◇
נבוכדנאצר ספריה דבלאדן הוה, ההיא שעתא לא הוה התם.												◇
כי אתא אמר להו: היכי כתביתו?												◇
אמרו ליה: הכי כתבינן.												◇
אמר להו: קריתו ליה אלהא רבא וכתביתו ליה לבסוף?												◇
אמר: אלא הכי כתובו: שלם לאלהא רבא, שלם לקרתא דירושלם, שלם למלכא חזקיה.												◇
אמרי ליה: קריינא דאיגרתא איהו ליהוי פרוונקא.												◇
רהט בתריה.												◇
כדרהיט ארבע פסיעות אתא גבריאל ואוקמיה.												◇
אילמלא בא גבריאל והעמידו - לא היה תקנה לשונאיהם של ישראל.	רבי יוחנן:											◇
מאי בלאדן בן בלאדן?												◇
בלאדן מלכא הוה, ואישתני אפיה והוה כי דכלבא, הוה יתיב בריה על מלכותא. כי הוה כתיב - הוה כתיב שמיא ושמיא דאבוה בלאדן מלכא.	אמר:											◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא- <u>key</u> :	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
היינו דכתיב (מלאכי א') בן יכבד אב ועבד אדניו												◇	צו.
בן יכבד אב - הא דאמרן													צו.
ועבד אדניו													צו.
דכתיב (ירמיהו נ"ב) ובחדש החמישי בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדנאצר מלך בבל בא נבזוראדן רב טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלם וישרף את בית ה' ואת בית המלך.													צו.
ומי סליק נבוכד נצר לירושלם? והכתיב (מלכים ב' כ"ה) ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה													צו:
זו אנטוכיא?	ואמר רבי אבהו:												צו.
דמות דיוקנו היתה חקוקה לו על מרכבתו	חד: [רב חסדא/רב יצחק בר אבדומי]												צו.
אימה יתירה היתה לו ממנו, ודומה כמי שעומד לפניו.	חד: [רב חסדא/רב יצחק בר אבדומי]												צו.
טעין תלת מאה כודנייתא נרגא דפרזלא דשליט בפרזלא שדר ליה נבוכדנצר לנבזוראדן - כולהו בלעתניהו חד דשא דירושלם, שנאמר (תהלים ע"ד) פתוחיה יחד בכשיל וכלפת יהלמון	רבא:												צו.
בעי למיהדר, אמר: מסתפינא דלא ליעבדו בי כי היכי דעבדו בסנחריב.													צו.
נפקא קלא ואמר: שוור בר שוור. נבזוראדן, שוור, דמטא זימנא דמקדשא חריב והיכלא מיקלי.													צו.
פש ליה חד נרגא, אתא מחזיה בקופא ואיפתח, שנאמר (תהלים ע"ד) יודע כמביא למעלה בסבך-עץ קרדמות													צו.
הוה קטיל ואזל עד דמטא להיכלא. אדליק ביה נורא, גבה היכלא.													צו.
דרכו ביה מן שמיא, שנאמר (איכה א') גת דרך ה' לבתולת בת יהודה.													צו.
קא זיחא דעתיה.													צו.
נפקא בת קלא ואמרה ליה: עמא קטילא קטלת, היכלא קליא קלית, קימחא טחינא טחינת. שנאמר (ישעיהו מ"ז) קחי רחזים וטחני קמח גלי צמתך חשפי שבל גלי שוק עברי נהרות													צו.
חטים לא נאמר. אלא קמח.													צו.
חזא דמיה דזכריה דהוה קא רתח.													צו.
אמר להו: מאי האי?													צו.
אמרו ליה: דם זבחים הוא דאישתפיך.													צו.
אמר להו: אייתי ואנסי אי מדמו.													צו.
כסי, ולא אידמו.													צו.
אמר להו: גלו לי, ואי לא - סריקנא לכו לבשרייכו במסריקא דפרזלא.													צו.
אמרו ליה: האי כהן ונביא הוא דאינבי להו לישראל בחורבנא דירושלם, וקטלוהו.													צו.
אמר להו: אנא מפייסנא ליה.													צו.
אייתי רבנן קטיל עילויה - ולא נח, אייתי דרדקי דבי רב קטיל עילויה - ולא נח, אייתי פרחי כהונה קטיל עילויה - ולא נח, עד די קטל עילויה תשעין וארבעה ריבוא - ולא נח.													צו.
קרב לגביה, אמר: זכריה, זכריה טובים שבהן איבדתיים, ניהא לך דאיקטלינהו לכולהו?													צו.
מיד נח.													צו.
הרהר תשובה בדעתיה. אמר: מה הם שלא איבדו אלא נפש אחת - כך, ההוא גברא מה תיהוי עליה?													צו.

<p>◆ disputants-חולקים</p> <p>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>! ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ערק, שדר פורטיטא לביתה, ואיתגייר.												○	צו		
נעמך גר תושב היה, נבזר און גר צדק היה מבני בניו של סיסרא למדו תורה בירושלים, מבני בניו של סנחריב לימדו תורה ברבים, ומאן ניהו - שמעיה ואבטליון. מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק.	תנו רבנן:											■	◇	צו	
ואף מבני בניו של אותו רשע ביקש הקדוש ברוך הוא להכניסן תחת כנפי השכינה.												○	◇	צו	
אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם מי שהחריב את ביתך ושרף את היכלך תכניס תחת כנפי השכינה?												○	◇	צו	
היינו דכתיב (ירמיהו נ"א) רפינו את ככל ולא נרפתה.												■	◇	צו	
זה נבוכדנצר.	עולא:											■	◇	צו	
אלו נהרות בבל, ותרגמה דצינייתא דבבלאי.	רבי שמואל בר נחמני:											■	◇	צו	
עמון ומואב שיבבי בישי דירושלם הו, כיון דשמעינהו לנביאי דקא מיתנבאי להורבנא דירושלם, שלחו לנבוכדנצר: פוק ותא.	עולא:											○	■	◇	צו
אמר: מסתינא דלא ליעבדו לי כדעבדו בקמאי.												○	■	צו	
שלחו ליה: (משלי ז') כי אין האיש בביתו הלך בדרך מרחוק. ואין איש אלא הקדוש ברוך הוא, שנאמר (שמות ט"ו) ה' איש מלחמה.												○	■	צו	
שלח להו: בקריבא הוא, ואתי.												○	■	צו	
שלחו ליה, הלך בדרך מרחוק												○	■	צו	
שלח להו: אית להו צדיקי, דבעו רחמי ומייתו ליה.												○	■	צו	
שלחו ליה: (משלי ז') צרור הכסף לקח בידו, ואין כסף אלא צדיקים, שנאמר (הושע ג') ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחמר שערים ולתך שערים.												○	■	◇	צו
שלח להו: הדרי רשיעי בתשובה, ובעו רחמי, ומייתו ליה.												○	■	צו	
שלחו ליה: כבר קבע להן זמן, שנאמר (משלי ז') ליום הכסא יבא ביתו אין כסא אלא זמן, שנאמר (תהלים פ"א) בכסה ליום חגנו.												○	■	◇	צו
שלח להו: סיתווא הוא, ולא מצינא דאתי מתלגא וממיטרא.												○	■	צו	
שלחו ליה: תא אשינא דטורא, שנאמר (ישעיהו ט"ז) שלחו כר מושל ארץ מסלע מדברה אל הר בת ציון.												○	■	צו	
שלח להו: אי אתינא - לית לי דוכתא דיתיבנא ביה.												○	■	צו	
שלחו ליה: קברות שלהם מעוליין מפלטרין שלך, דכתיב (ירמיהו ח') בעת ההיא נאם ה' יוציא את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלים מקבריהם ושטחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אהבום ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם.												○	■	◇	צו
מי שמיע לך אימת אתי בר נפלי?	רב נחמן לרבי יצחק:												^	צו	
מאן בר נפלי?	אמר ליה: [רבי יצחק]											⚡	◇	צו	
משיח.	אמר ליה: [רב נחמן]											!	◇	צו	
משיח בר נפלי קרית ליה?	[רבי יצחק]											⚡	צו		
אין, דכתיב (עמוס ט') ביום ההוא אקים את סוכת דוד הנפלת.	אמר ליה: [רב נחמן]											!	צו		
דור שבן דוד בא בו תלמידי חכמים מתמעטים, והשאר עיניהם כלות ביגון ואנחה, וצרות רבות וגזרות קשות מתחדשות, עד שהראשונה פקודה שניה ממהרת לבא.	אמר ליה: [רב נחמן] הכי אמר רבי יוחנן:											!	◇	צו	
לא אמטיר, שניה חיצו רעב משתלחים, שלישי רעב גדול, ומתים אנשים ונשים וטף חסידים ואנשי מעשה, ותורה משתכחת מלומדיה. ברביעית - שובע ואינו שובע, בחמישית - שובע גדול, ואוכלין ושותין ושמתין, ותורה חוזרת ללומדיה. בששית - קולות, בשביעית - מלחמות. במוצאי שביעית - בן דוד	תנו רבנן:											■	◇	צו	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הא כמה שביעית דהוה כן, ולא אתא	רב יוסף:											ז.
בששית קולות, בשביעית מלחמות מי הוה? ועוד: כסדרן מי הוה?	אביי:											ז.
(תהלים פ"ט) אשר הרפו אויביך ה' אשר הרפו עקבות משיחך.												ז.
דור שבן דוד בא בו בית הוועד יהיה לזנות, והגליל יחרב, והגבלן יאשם, ואנשי גבול יסובבו מעיר לעיר ולא יחוננו, וחכמת הסופרים תסרח, ויראי חטא ימאסו, ופני הדור כפני כלב, והאמת נעדרת. שנאמר (ישעיהו נ"ט) ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל.	תניא, רבי יהודה:											ז.
מאי ותהי האמת נעדרת												ז.
מלמד שנעשית עדרים עדרים והולכת לה.	אמרי דבי רב:											ז.
מאי וסר מרע משתולל?												ז.
כל מי שסר מרע - משתולל על הבריות.	אמרי דבי רבי שילא:											ז.
מריש הוה אמינא ליכא קושטא בעלמא, אמר לי ההוא מרבנן ורב טבות שמיה, ואמרי לה רב טבוימי שמיה, דאי הוה יתבי ליה כל חללי דעלמא לא הוה משני בדיבוריה:	רבא:											ז.
זימנא חדא איקלעי לההוא אתרא, וקושטא שמיה, ולא הוה משני בדיבוריהו, ולא הוה מיית איניש מהתם בלא זימניה.												ז.
נסיבי איתתא מינהון, והוה לי תרתין בנין מינה.												ז.
יומא חד הוה יתבא דביתהו וקא חייפא רישא, אתאי שיבבתה טרפא אדשא.												ז.
סבר: לאו אורח ארעא, אמר לה: ליתא הכא.												ז.
שכיבו ליה תרתין בנין.												ז.
אתו אינשי דאתרא לקמיה, אמרו ליה: מאי האי?												ז.
אמר להו: הכי הוה מעשה.												ז.
אמרו ליה: במטותא מינך, פוק מאתרין, ולא תגרי בהו מותנא בהנך אינשי.												ז.
דור שבן דוד בא בו נערים ילבינו פני זקנים, וזקנים יעמדו לפני נערים, ובת קמה באמה, וכלה בחמותה, ופני הדור כפני כלב, ואין הבן מתבייש מאביו.	תניא, רבי נהוראי:											ז.
דור שבן דוד בא בו העזות תרבה, והיוקר יעות, והגפן יתן פריו והיין ביוקר, ונהפכה כל המלכות למינות, ואין תוכחה.	תניא רבי נחמיה:											ז.
מסייע ליה לרבי יצחק												ז.
אין בן דוד בא עד שתתהפך כל המלכות למינות.	דאמר רבי יצחק:											ז.
מאי קרא (ויקרא י"ג) - כלו הפך לבן טהור הוא.	רבא:											ז.
(דברים ל"ב) כי ידיו ה' עמו וגו' כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב - אין בן דוד בא עד שירבו המסורות.	תנו רבנן:											ז.
דבר אחר: עד שיתמעטו התלמידים.												ז.
דבר אחר: עד שתכלה פרוטה מן הכיס.												ז.
דבר אחר: עד שיתיאשו מן הגאולה. שנאמר ואפס עצור ועזוב - כביכול אין סומך ועוזר לישראל.												ז.
כי הא דרבי זירא, כי הוה משכח רבנן דמעסקי ביה, אמר להו: במטותא, בעינא מנייכו לא תרחקוה.												ז.
שלשה באין בהיסח הדעת, אלו הן: משיח, מציאה, ועקרב.	דתנינא:											ז.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שית אלפי שני הוו עלמא וחד חרוב, שנאמר (ישעיהו ב') ונשגב ה' לבדו ביום ההוא.	רב קטינא:										◆	◆
תרי חרוב, שנאמר (הושע ו') יחיינו מימים ביום השלישי יקמנו ונחיה לפננו	אביי:										◆	◆
כשם שהשביעית משמטת שנה אחת לשבע שנים, כך העולם משמט אלף שנים לשבעת אלפים שנה, שנאמר ונשגב ה' לבדו ביום ההוא, ואומר (תהלים צ"ב): מזמור שיר ליום השבת - יום שכולו שבת.	תניא כותיה דרב קטינא:										■	
ששת אלפים שנה הוי עלמא, שני אלפים תוהו, שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח. ובעונותינו שרבו - יצאו מהם מה שיצאו.	תנא דבי אליהו:											◆
אמר ליה אליהו לרב יהודה אחוה דרב סלא חסידא: אין העולם פחות משמונים וחמשה יובלות, וביובל האחרון בן דוד בא.											■	◆
אמר ליה: בתחילתו או בסופו?											▲	
אמר ליה: אינו יודע.											!	
כלה או אינו כלה?											▲	
אמר ליה: אינו יודע.											!	
הכי אמר ליה: עד הכא - לא תיסתכי ליה, מכאן ואילך - איסתכי ליה.	רב אשי:										■	◆
מצאתי אדם אחד ובידו מגילה אחת כתובה אשורית ולשון קדש	שלח ליה רב חנן בר תחליפא לרב יוסף:											○
אמרת לו: זו מניין לך?												○
אמר לי: לחיילות של רומי נשכרתי, ובין גינזי רומי מצאתיה, וכתוב בה: לאחר ארבעת אלפים ומאתים ותשעים ואחד - שנה לבריאתו של עולם - העולם יתום. מהן מלחמות תנינים, מהן מלחמות גוג ומגוג, ושאר ימות המשיח. ואין הקדוש ברוך הוא מחדש את עולמו אלא לאחר שבעת אלפים שנה.											■	○
לאחר חמשת אלפים שנה איתמר.	רב אחא בריה דרבא:										■	◆
מקרא זה נוקב ויורד עד תהום	תניא, רבי נתן:											◆
(חבקוק ב') כי עוד חזון למועד ויפח לקץ ולא יכזב אם יתמהמה חכה לו כי בא יבא לא יאחר.												◆
לא כרבתינו שהיו דורשין (דניאל ז') עד עדן ועדנין ופלג עדן												■
ולא כרבי שמלאי שהיה דורש (תהלים פ') האכלתם לחם דמעא ותשקמו בדמעות שלישי												■
ולא כרבי עקיבא שהיה דורש (חגי ב') עוד אחת מעט היא ואני מרעיש את השמים ואת הארץ.												■
אלא, מלכות ראשון - שבעים שנה, מלכות שנייה חמשים ושנים, ומלכות בן כוזיבא שתי שנים ומחצה. מאי ויפח לקץ ולא יכזב												■
תיפח עצמן של מחשבי קיצין, שהיו אומרים: כיון שהגיע את הקץ ולא בא - שוב אינו בא. אלא חכה לו, שנאמר אם יתמהמה חכה לו. שמא תאמר אנו מחכין והוא אינו מחכה - תלמוד לומר (ישעיהו ל') ולכן יחכה ה' לחונכם ולכן ירום לרחמכם. וכי מאחר שאנו מחכים והוא מחכה, מי מעכב? - מדת הדין מעכבת, וכי מאחר שמדת הדין מעכבת, אנו למה מחכין? - לקבל שכר, שנאמר (ישעיהו ל') אשרי כל חוכי לו.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											■
לא פחות עלמא מתלתין ושיתא צדיקי דמקבלי אפי שכינה בכל דרא, שנאמר אשרי כל חוכי לו - לו בגימטריא תלתין ושיתא הוו.	אביי:											■
אינו?												?
דרא דקמי קודשא בריך הוא תמני סרי אלפי פרסא הואי, שנאמר (חזקאל מ"ח) סביב שמנה עשר אלף	והאמר רבא:											?
לא קשיא, הא דמסתכלי באיספקלריא המאירה, הא דמסתכלי באיספקלריא שאינה מאירה.												!
ומי נפישו כולי האי?												?

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
---	---

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
ראיתי בני עלייה והן מועטין, אם אלף הם - אני ובני מהם, אם מאה הם - אני ובני מהם, אם שנים הם - אני ובני הם	והאמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחי:										◇	צז
לא קשיא הא דעיילי בבר, הא דעיילי בלא בר.											◇	צז
כלו כל הקיצין, ואין הדבר תלוי אלא בתשובה ומעשים טובים.	רב:										◇	צז
דיו לאבל שיעמוד באבלו.	שמואל:										◇	צז
כתנאי												צז
אם ישראל עושין תשובה - נגאלין, ואם לאו - אין נגאלין.	רבי אליעזר:										◇	צז
אם אין עושין תשובה - אין נגאלין? אלא, הקדוש ברוך הוא מעמיד להן מלך שגזרותיו קשות כהמן, וישראל עושין תשובה ומחזירן למוטב.	אמר ליה רבי יהושע:										◇	צז
אם ישראל עושין תשובה - נגאלין, שנאמר (ירמיהו ג') שובו בנים שובבים ארפא משובתיכם.	תניא אידך: רבי אליעזר:										◇	צז
והלא כבר נאמר (ישעיהו נ"ב) חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו, חנם נמכרתם - בעבודה זרה, ולא בכסף תגאלו - לא בתשובה ומעשים טובים.	אמר לו רבי יהושע:										◇	צז
והלא כבר נאמר (מלאכי ג') שובו אלי ואשובה אליכם.	אמר רבי אליעזר לרבי יהושע:											צז
והלא כבר נאמר (ירמיהו ג') כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם ציון.	אמר ליה רבי יהושע:											צז
והלא כבר נאמר (ישעיהו ל') בשובה ונחת תושעון	אמר לו רבי אליעזר:											צז
והלא כבר נאמר (ישעיהו מ"ט) כה אמר ה' גאל ישראל קדושו לבזה נפש למתעב גוי לעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו.	אמר לו רבי יהושע לרבי אליעזר:											צז
והלא כבר נאמר (ירמיהו ד') אם תשוב ישראל נאם ה' אלי תשוב.	אמר לו רבי אליעזר:											צח.
והלא כבר נאמר (דניאל י"ב) ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם כי למועד מועדים וחצי וככלות נפץ יד עם קדש תכלינה כל אלה	אמר לו רבי יהושע:										◇	צח.
ושתק רבי אליעזר.											◇	צח.